

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם איש מקריב קרבנו לְכָל־גְּדֵרֵיהֶם וְלְכָל־גְּדֵבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה: ¹⁹ לְרֹצְנֵיכֶם תָּמִים זָכַר בַּבֶּקֶר בְּכֹשֶׁבִים וּבְעֵזִים: ²⁰ כָּל אֲשֶׁר־בוּ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרֹצוֹן יִהְיֶה לָכֵם: ²¹ וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְפֶלֶא־גֹדֶר אוֹ לְגִדְבָה בַּבֶּקֶר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרֹצוֹן כָּל־מוֹם לֹא יִהְיֶה בוֹ: ²² עֹרֹת אוֹ שְׂבוֹר אוֹ־חֲרוּץ אוֹ־יִפְלֹת אוֹ גֶרֶב אוֹ יִלְפֹת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־תִתְנוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: ²³ וְשׂוֹר וְשֵׂה שְׂרוּע וְקָלוֹט גְּדֵבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְגֹדֶר לֹא יִרְצָה: ²⁴ וּמַעֲוֹף וְכַתּוֹת וְנִתּוּק וְכָרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: ²⁵ וּמִיד בֶּן־גֹּכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֵם: ²⁶ וַיְדַבֵּר

יהוה אל משה לאמר שׂוֹר אוֹ־כֶשֶׁב אוֹ־עֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה יִרְצָה לְקָרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה וְשׂוֹר אוֹ־שֵׂה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אֶחָד: ²⁹ וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרֹצְנֵיכֶם תִּזְבְּחוּ: ³⁰ בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֶּקֶר אָנֹכִי יִהְיֶה: ³¹ וּשְׁמֵרְתֶם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אִתְּם אָנֹכִי יִהְיֶה: ³² וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קֹדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנֹכִי יִהְיֶה מְקֹדְשְׁכֶם: ³³ הַמוֹצֵיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֵם לֵאלֹהִים אָנֹכִי יִהְיֶה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: ³ שְׁשַׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם:

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: ⁴ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ¹⁸ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־בְּנָיו וְאֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן־הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־יִקְרִיב קָרְבָּנוּ לְכָל־גְּדֵרֵיהֶם וְלְכָל־גְּדֵבוֹתָם אֲשֶׁר־יִקְרִיבוּ לַיהוָה לְעֹלָה: ¹⁹ לְרֹצְנֵיכֶם תָּמִים זָכַר בַּבֶּקֶר בְּכֹשֶׁבִים וּבְעֵזִים: ²⁰ כָּל אֲשֶׁר־בוּ מוֹם לֹא תִקְרִיבוּ כִּי־לֹא לְרֹצוֹן יִהְיֶה לָכֵם: ²¹ וְאִישׁ כִּי־יִקְרִיב זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה לְפֶלֶא־גֹדֶר אוֹ לְגִדְבָה בַּבֶּקֶר אוֹ בַצֹּאן תָּמִים יִהְיֶה לְרֹצוֹן כָּל־מוֹם לֹא יִהְיֶה בוֹ: ²² עֹרֹת אוֹ שְׂבוֹר אוֹ־חֲרוּץ אוֹ־יִפְלֹת אוֹ גֶרֶב אוֹ יִלְפֹת לֹא־תִקְרִיבוּ אֵלֶּה לַיהוָה וְאִשָּׁה לֹא־תִתְנוּ מֵהֶם עַל־הַמִּזְבֵּחַ לַיהוָה: ²³ וְשׂוֹר וְשֵׂה שְׂרוּע וְקָלוֹט גְּדֵבָה תַעֲשֶׂה אֹתוֹ וּלְגֹדֶר לֹא יִרְצָה: ²⁴ וּמַעֲוֹף וְכַתּוֹת וְנִתּוּק וְכָרוֹת לֹא תִקְרִיבוּ לַיהוָה וּבְאֲרָצְכֶם לֹא תַעֲשׂוּ: ²⁵ וּמִיד בֶּן־גֹּכָר לֹא תִקְרִיבוּ אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־אֵלֶּה כִּי מִשְׁחַתֶּם בָּהֶם מוֹם בָּם לֹא יִרְצוּ לָכֵם: ²⁶ וַיְדַבֵּר

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: ² דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי: ³ שְׁשַׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֶאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבַּת הוּא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵיכֶם:

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם: ⁴ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ

בין הערבים פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו: ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם כל-
מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא-קדש כל-
מלאכת עבודה לא תעשו:

וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל
ואמרת אליהם כי-תבאו אל-הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את-קצירה והבאתם את-
עמר ראשית קצירכם אל-הכהן: והניף את-
העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו
הכהן: ועשיתם ביום הניפכם את-העמר כבש
תמים בן-שנתו לעלה ליהוה: ומנחתו שני
עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח
ניחח ונסכה יין רביעת הקין: ולחם וקלי וכרמל
לא תאכלו עד-עצם היום הזה עד הביאכם
את-קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
משבתים: וספרתם לכם

ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה: עד ממחרת השבת
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
חדשה ליהוה: ממושבתים תביאו לחם תנופה
שתיים שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה
בכורים ליהוה: והקרבתם על-הלחם שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן-בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספיהם
אשה ריח-ניחח ליהוה: ועשיתם שעיר-עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:

והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני
יהוה על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן:
וקראתם בעצם היום הזה מקרא-קדש יהיה
לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם
בכל-מושבתים לדרתיכם: ובקצרכם את-קציר
ארצכם לא-תכלה פאת שדה בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם:

בין הערבים פסח ליהוה ובחמשה עשר יום
לחדש הזה חג המצות ליהוה שבעת ימים מצות
תאכלו ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה
שבעת ימים ביום השביעי מקרא קדש כל
מלאכת עבודה לא תעשו

וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני
נתן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את
עמר ראשית קצירכם אל הכהן והניף את
העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת יניפנו
הכהן ועשיתם ביום הניפכם את העמר כבש
תמים בן שנתו לעלה ליהוה ומנחתו שני
עשרונים סלת בלולה בשמן אשה ליהוה ריח
ניחח ונסכה יין רביעת הקין ולחם וקלי וכרמל
לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם
את קרבן אלהיכם חקת עולם לדרתיכם בכל
משבתים וספרתם לכם

ממחרת השבת מיום הביאכם את עמר התנופה
שבע שבתות תמימת תהיינה עד ממחרת השבת
השביעת תספרו חמשים יום והקרבתם מנחה
חדשה ליהוה ממושבתים תביאו לחם תנופה
שתיים שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה
בכורים ליהוה והקרבתם על הלחם שבעת
כבשים תמימים בני שנה ופר בן בקר אחד
ואילם שנים יהיו עלה ליהוה ומנחתם ונספיהם
אשה ריח ניחח ליהוה ועשיתם שעיר עזים אחד
לחטאת ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:

והניף הכהן אתם על לחם הבכרים תנופה לפני
יהוה על שני כבשים קדש יהיו ליהוה לכהן
וקראתם בעצם היום הזה מקרא קדש יהיה
לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו חקת עולם
בכל מושבתים לדרתיכם ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת שדה בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזב אתם אני
יהוה אלהיכם